

Amazonka	4
Blues folsomské věznice	5
Dál šíny zvoní	6
Eman	7
Frankie Dlouhán	8
Hejkal	9
Hlídač krav	10
Hudsonský šify	11
Indián	12
Jarmila	13
Jupí, čerte	14
Lodníkův lament	15
Loupežnickej song	16
Na severním nebi	17
Něco o lásce	18
Pytlík	19
Rovnou, jó tady rovnou	20
Sbohem galánečko	21
Sedm dostavníků	22
Severní vítr	23
Šlapej dál	24
Tři kříže	25
Včelí medvídci	26
Za chvíli už budu v dáli	27
Zpátky do lesů	28
Skautská hymna	29
Oddílový pokřik	30

1. Byly krásný naše Cplány,
byla jsi můj celej Hmisvět,
Amičas je vzal a nechal Crány,
staAmirší jsme jen o pár Dlet.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej,
i když si tak neříká.

R. Nebe modrý zrcadClí se
v Emiřece, která všechno Amiví,
stejnou barvu jako Cměly
tAmivoje oči džínoDvý.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
Amazonka neříká.

R. Nebe modrý ...

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R. Ted' jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
Amipořád stejná, přísaChám.

My jsme holky/kluci z Doubravky,
nejsme žádný padavky,
všude chceme první být,
hurá, hurá, hip, hip, hip,
třiatřicet, Plzeň Šíp!

1. \underline{D} Junáci vzhůru, \underline{G} volá \underline{D} den,
luh květem \underline{Hmi} kývá, \underline{G} oros \underline{A} en,
sluníčko blankytem pílí,
před námi \underline{Emi} pout' vede k $\underline{F\#m A}$ cíli.
 \underline{D} Junáci vzhůru \underline{G} volá \underline{D} den,
 \underline{G} junáci \underline{D} vzhůru \underline{G} vo \underline{A} lá \underline{D} den.
2. Junáci, vzhůru, volá den!
Bud' připraven bud' připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy.
Junáci, vzhůru, volá den!
Bud' připraven, bud' připraven!

1. Můj \underline{E} děda bejval blázen, texaskej Ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal \underline{Ez} ošoupanej kvér.
Ten \underline{A} kvér obdivovali všichni kámoši z \underline{E} okolí
a \underline{Hz} máma mi říkala: Nehraj si s tou \underline{E} pistolí!
2. Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap „All right“
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Ted' okno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom blues.
Pravdu měla máma, radila: Nechoď s tou holkou!
a taky mně říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

1. *Dmi*Tvoje psaní *Gmi*zpátky se zas *Dmi*vrátí,
pošťák neví, *Gmi*kde mě hledat *F*má,
snad mě *C*zavěs od vagónů *Dmi*neumlátí,
kdo jel na osách, už *C*určitě to *F*zná,
kdo jel *C* na osách, už určitě to *Dmi*zná.

2. Oko železný mi kolem hlavy lítá,
vždycky dojede ten, kdo se udrží,
na mý dlouhý cestě podruhý už svítá,
|: správný hobo tyhle trable vydrží :|

R. *B*Den jarem *F*voní, *B*budí mě houkání,*F*
*B*dál šíny *F*zvoní, *G7*do mýho zpívání.*C*

3. Zatím nevím, kde tahle dráha končí,
zatím nevím, kde mě osud vyklopí,
jsem jen tulák, co se strašně lehko loučí,
kdo to nezná mě těžko pochopí,
kdo to nezná, ten mě těžko pochopí.

R. Den jarem ...

4. Tak ti drahá přeju klidný spaní,
nejsem zvyklej říkat slůvka medový,
vím že jinej už se nad tebou teď sklání,
|: ten ti možná na mě všechno vypoví :|

1. *Ami7*Sedím na kolejích, *D*které nikam nevedou *G C G*
kou *Ami7*kám na kopretinu jak *D*miluje se s lebedou. *G C G*
Mraky *Ami7*vzaly slunce za *D*se pod svou ochranu *G Emi*
jen ty *Ami7*nejdeš holka zlatá *D*kdypak já tě dostanu. *G D*

R. *G*Z ráje, my vyhnaní *Emi*z ráje,
kde není už *Ami7*místa, *C7*prej něco se *G*chystá. *D*
*G*Z ráje, nablýskaných *Emi*plesů
jdem zpátky do *Ami7*lesů, *C7*za nějakej *G*čas.

2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe
málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí
i pes kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R. Z ráje ...

3. Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou
jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa možná v pekle se nás zastanou.

1. Hučku \underline{C} svou na pozdrav smekám, světla \underline{Ami} vlaků vidím plát,
tak na \underline{D} svůj nárazník čekám, už jsem \underline{C} tě měl ako \underline{C} rát.
Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.

R. Za chvíli \underline{C} už budu v dáli, za chvíli \underline{Ami} mi bude fajn,
o tvý \underline{D} lásce, která pálí, nebu \underline{C} du mít ani \underline{C} šajn.
Za chvíli \underline{C} už budu v dáli, za chvíli \underline{Ami} mi bude fajn,
o tvý \underline{D} lásce, která pálí, nebu \underline{C} du mít ani \underline{C} šajn.

2. Nejdřív zní vlakovej zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutovej.
Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

R. Za chvíli ...

1. \underline{A} Eman, to byl mořskej dědek, \underline{D} vousy, vlasy měl bílý, měl \underline{A} bílý.
 \underline{A} Koukal, jak se z moře kouří, proč \underline{E} bychom se divili. \underline{AEA}
 \underline{A} Koukal, jak se z moře kouří \underline{D} a živil se rybama, \underline{A} rybama
 \underline{A} oženíl se s mořskou panou, měli \underline{E} syna Emanu. \underline{AEA}

1. Eman, to byl ...

1. \underline{C} Kolik je smutného když \underline{F} mraky černé \underline{C} jdou,
lidem nad hla \underline{C} vou \underline{F} smutnou dála \underline{C} vou,
já slyšel příběh, který \underline{F} velkou pravdu \underline{C} měl,
za čas odle \underline{C} těl, \underline{F} každý zapom \underline{C} něl.
- R. Měl kapsu \underline{GZ} prázdnou Frankie Dlouhán
po státech \underline{F} toulal se jen \underline{C} sám
a že byl \underline{F} veselej tak \underline{C} každej měl ho \underline{C} rád \underline{GZ}
tam ruce \underline{F} k dílu mlčky přiloží
 \underline{EmiZ} zase jede \underline{Ami} dál a \underline{DmiZ} každej,
kdo s ním \underline{C} chvilku byl, tak \underline{F} dlouho \underline{C} se pak \underline{C} smál.
2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.
- R. Měl kapsu ...
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

1. \underline{E} Na políčku, v jet \underline{A} elíčku, tam, kde \underline{H} potok pramení,
 \underline{E} dobře je nám po \underline{A} tělíčku, zákonem \underline{H} jsme chráněni.
 \underline{E} Sosáčkama sosá \underline{H} me, \underline{E} bez přestání to \underline{H} samé,
 \underline{E} do pě \underline{H} ti, \underline{E} do pě \underline{H} ti, \underline{E} do pě \underline{H} ti, \underline{E} do pě \underline{H} ti
 \underline{E} musíme být u maminky v dou \underline{A} pě \underline{H} ti \underline{E} .
2. Tak jsme čapli zlodějíčka, šlo to jako na drátku,
pošleme ho ze sluníčka na pár týdnů do chládku,
dělá hmyzu ostudu, zavřeme ho do sudu,
do sudu, do sudu, do sudu, do sudu,
tam si asi nějaký čas pobudu.
3. Tak jsme čapli Pučmelouda, že se trochu nestydí.
samý podfuk, samá bouda, pochytil to od lidí.
Dělá hmyzu ostudu, zavřeme ho do sudu,
do sudu, do sudu, do sudu, do sudu,
tam si asi nějaký čas pobudu.

1. *Dmi*Dávám sbohem všem *C*břehům prokle*Ami*tejm
který v *Dmi*drápech má *C*dábel *Dmi*sám
bílou přídí *C*šalupy My *Ami*Grave
míří k *Dmi*útesům *C*který *Dmi*znám.

R. Jen tři *F*kříže z *C*bílého *Ami*kamení
někdo *Dmi*do písku *C*posklá*Dmi*dal
slzy v *F*očích měl a v *C*ruce *Ami*znavený
lodní *Dmi*deník co *C*sám do něj *Dmi*psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích
samý pití a rvačky jen
chřestot nožů při kterým přejde smích
srdce kámen a jméno Stan. R. Jen tři kříže ...

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený
štěkot psa zněl když jsem se smál
druhej kříž mám a chrápu pod zemí
že jsem falešný karty hrál. R. Jen tři kříže ...

4. Třetí kříž ten vyvolá jen vztek
Kenny Rogers těm dvěma život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek ...

Rc: *Snad se chtěl modlit. Víím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský. Snad mě tedy Bůh odpustí.*

R. Jen tři kříže z bílého kamení, jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal ...

1. *Ami*Divnej jekot po lesích se prohání
až v *Dmi*žilách tuhne *Ami*krev a zuby *F*cvakaj *E*SOS.
*Ami*Utichá až u potoka pod strání
jó *Dmi*takovýhle *Ami*řvaní by *C*nesnes ani *Ami*pes.
*Dmi*Žhavý rudý *Ami*voči a *Dmi*drápy*Ami* krvavý
*F*kosti chřestěj v rytmu kasta*F*nět
a *Dmi*strašidelný *Ami*vytí a *Dmi*skřeky chraplavý
tak *F*to je hejkal na to vemte *E*jed.

R. U nás *Ami*hej, *F*hej, *C*Hejkal straší v lese*Ami*
jen *C*ten co něco *Ami*snese tam *F*může v noci *E*jít.
Jeho *Ami*hej, *F*hej, *C*hejkání se *Ami*nese
*F*každý se strachy *C*třese, k ohni *F*nesesedneme *C*se
*F*neboť za budou *C*v lese zase *G7*Hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na Hejkaly nevěří
ten může u nás přespat až se zastaví.
Nevystrčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný voči a rysy ztrhaný
kalhoty si bude muset prát
a děs a hrůza v hlase, jó to mu zůstane
až koktavě bude povídat.

R. U nás ...

1. \bar{E} Když jsem byl malý, říkali mi naši:
 „Dobře se uč a jez chytrou kaši,
 \bar{A} až jednou vyrosteš, \bar{H} budeš doktorem \bar{E} práv.
 Takový doktor sedí pěkně v suchu,
 bere velký peníze a škrábe se v uchu,
 \bar{A} já jim ale na to řek‘:“Ch \bar{H} ci být hlídačem \bar{E} krav.“

R. Já chci \bar{E} mít čapku s bambulí nahoře,
 jíst kaštany a mýt se v lavoře,
 \bar{A} od rána po celý \bar{H} den zpívat si \bar{E} jen,
 zpívat si: pam pam pam \bar{A} \bar{H} \bar{E} ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
 co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet‘ jsem z nich:
 nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
 Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
 každý na mě hleděl jako na pytel blech,
 každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R. Já chci mít ...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
 mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
 a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.
 S nohama křížem a s rukama za hlavou
 koukám nahoru na oblohu modravou,
 kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R. Já chci mít ...

1. Jdu s \bar{D} děravou patou, mám \bar{Hmi} horečku zlatou,
 jsem \bar{C} chudý, jsem sláb a \bar{D} nemocen.
 Hlava mě pálí a v \bar{Hmi} modravé dáli
 Se \bar{C} leskne a \bar{A} třpytí můj \bar{D} sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 tam zbytečně budeš mi psát.
 Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 já nechám si tisíckrát zdát.

R: \bar{D} Severní \bar{DZ} vítr je \bar{C} krutý,
 počítej \bar{D} láska má s \bar{AZ} tím.
 \bar{D} K nohám ti \bar{DZ} dám zlaté \bar{C} pruty
 nebo se \bar{D} vůbec \bar{A} nevrátím. \bar{D}

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
 už slyším je výt blíž a blíž.
 Už mají mou stopu, už větrí že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
 a opustil tvou krásnou tvář.
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk,
 nad hrobem polární zář.

R. Severní vítr ...

Capo4 Ami D C H Ami D C H Ami

Rc. Hej, kam jedete?

K brodu.

Vemte mě kousek s sebou.

Tak si sedněte... Hyjé!

1. *Ami*plání se blíží sedm dostav^Cníků
*Ami*stačí jen mávnout a jeden zasta^Cví,
*Ami*sveze tě dál za pár dobřejch slov a ^Cdíků,
ten kočí co má ^Cmodrý ^Cvoči laska^{Ami}vý.
- R. *Ami*Heja, heja, ^Chou, dlouhá bude *Ami*cesta,
*Ami*dlouhá jako ^Cpíseň co mě napa^{Ami}dá,
*Ami*heja, heja, ^Chou, sám když někde *Ami*stojím,
sám tváří k ^Cslunci, ^Ckterý právě zapa^{Ami}dá.
2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidný ptáci maj hlasy hádavý,
vypráhlá tráva už velký deště cítí,
tý deště, co i mojí stopu zaplaví.
- R. Heja, heja, hou ...

1. Ten kdo *Ami*nezná hukot vody lopatkama^C vířený,
jako ^Cjá, jako *Ami*já.
Kdo hudsonský slapy nezná sírou ^Cpekla sířený,
ať se *Ami*na hudsonský ^Cšífy najmout *Ami*dá, ^Cjo ^{C#}ho *Ami*ho .
2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná.
Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho .
- R. Tak ^Fahoj, páru tam *Ami*hod',
ať ^Cdo pekla se dřívě *Ami*dohrabem.
^CJo ^{C#}ho *Ami*ho, ^Cjo ^{C#}ho *Ami*ho.
3. Ten kdo nezná noční zpěvy
zarostenejch lodníků, jako já,
jako já.
Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí
dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout
dá, jo ho ho.
5. Kdo má roztrhaný boty,
kdo má pořád jenom hlad, jako já,
jako já.
Kdo chce celý noci čuchat
pekelního ohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout
dá, jo ho ho.
4. Ten kdo má na bradě mlíko,
kdo se rumem nevopil, málo zná,
málo zná.
Kdo necejtí hrůzu z vody, kde se
málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout
dá, jo ho ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra,
komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jako já.
Kdo má srdce v správným místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout
dá, jo ho ho.
- R. Tak ahoj ...
- R. Tak ahoj ...

1. Z šedé je mlhy nad řekou je závoj stkán,
po ní v kanoi pádluje Indián.
|: Indián, stepí je pán, v tváři válečnou barvou je malován. :|
2. Z pasu vytrhl indián lesklou zbraň,
z výše již rudý Komanč se valí naň.
|: Paží lesk, seker třesk, do dravých proudů Ohia rudoch kles. :|
3. Podzimní bouře nad řekou burácí,
prázdné kanoie sem tam se potácí.
|: Indián, stepí byl pán, do věčných lovišť bohy byl povolán. :|

1. Sbohem galánečko já už musím jítí
Sbohem galánečko já už musím jítí. *Dsus4 D*
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
Podalas mně k pi.
Kyselé vínečko, kyselé vínečko
Podalas mně k pi.
2. |: Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu.
|: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mně v džbánu. :|
3. |: Ač bylo kyselé přeca sem sa opil. :|
|: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
co jsem všechno tropil. :|
4. |: Ale sa nehněvám žes mňa ošidila. :|
|: To ta moja žízeň to ta moja žízeň
ta to zavinila. :|

1. \underline{G} Tak už jsem ti teda fouk \underline{GZ}
 \underline{C} prsten si dej za klob \underline{C} ouk
 \underline{C} nechci tě znát a \underline{C} neměl jsem tě rád,
to ti ří \underline{D} kám rov \underline{C} nou.
- R. \underline{C} Rovnou jó tady rovnou, \underline{C} rovnou jó tady rov \underline{C} nou,
 \underline{C} prostě tě pic a \underline{C} nehledej mě víc,
to ti ří \underline{D} kám rov \underline{C} nou
2. Z Kentucky do Tennessee,
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou, já smejvám stopu svou,
to ti říkám rovnou.
- R. Rovnou jó tady rovnou ...

1. \underline{C} Jarmila vždycky mi \underline{Hmi} radila,
abych pr \underline{DZ} acovní dobu dodrž \underline{C} el \underline{DZ} ,
dn \underline{C} eska mě ale n \underline{Hmi} áramně
táhlo d \underline{DZ} omů, a tak jsem prostě š \underline{C} el
J \underline{Emi} armila má totiž dneska narozeniny,
pr \underline{DZ} oto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
na stole skl \underline{C} enice, smích slyšet z l \underline{Hmi} ožnice,
v předsíni st \underline{DZ} ojí pánské střevíc \underline{C} e. \underline{DZ}
2. Vytahuji z aktovky květiny, uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce, kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda, Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám, vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry, mrzí mě,
že jsem u nich pozbyl důvěry.

1. \underline{C} To bylo v Dakotě \underline{C} o vejpla \underline{C} tě,
whisky jsem tam pašo \underline{D} val,
 \underline{C} a že jsem byl sám ja \underline{C} ko kůl v plotě,
s holkou jsem \underline{D} tam špáso \underline{C} val.
 \underline{C} Šel jsem s ní nocí jak \underline{C} vede stez \underline{C} ka,
okolo červenejch \underline{D} skal,
 \underline{C} než jsem jí stačil říct \underline{C} že je hez \underline{C} ká,
zpěněnej \underline{D} býk se k nám \underline{C} hnal.
- R. \underline{C} ZPovídám, \underline{C} jupí čerte, \underline{C} jdi radši dál,
pak jsem ho za nohy \underline{D} vzal.
 \underline{C} Udělal přemet a \underline{C} jako tur \underline{C} řval.
do dále \underline{D} upalo \underline{C} val.
2. To bylo Dawsonu tam v salonu. a já jsem zase přebral.
všechny mý prachy jsem měl v talonu, na život jsem nadával.
Zatracenej život, čert aby ho vzal, do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval, Belzebub vedle mě stál.
- R. Povídám ...
3. Jó rychle oplácí tenhle ten svět, než bys napočítal pět,
d'áblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.
jak se tak kolíbám uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty, zavětril jsem neštěstí.
- R. Povídá, jupí chlape, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal.
Udělal jsem přemet a jako tur řval,
do dále upaloval.

1. Už se \underline{C} končí den a \underline{F} je čas k spánku
 \underline{C} zdi se barví \underline{F} od červánků
 \underline{C} hled', už lampář \underline{A} mi světla roz \underline{C} svěcí.
Tak dočti stránku zavři knížku
honem hupky do pelíšku
kořata už vrní za pecí.
- R. |: \underline{C} Pytlíku \underline{F} vrať se mi,
 \underline{C} chci mít ráj \underline{F} na zemi
 \underline{C} bez tebe \underline{F} nelze dále \underline{C} žít. :|
- Západ rudou barvu ztrácí
od řeky se taťka vrací
musí byti jistě unaven.
Těch očí se mu všimni synku
jenom jentak na chvilinku
snad budeš jednou taky takový.

R. Pytlíku ...

1a. Z^Ca ledovou h^Forou a černými l^Cesy
je stříbrná ř^Feka a za ní kd^Cesi
stojí d^Fomek bez adr^Cesy a bez dech^{Dmi} G^u,
b^Fydíl v něm - nechci říkat „v^Cíla“,
ale co n^Fa tom, i kdyby b^Cyla,
př^Fed lidmi se trochu skr^Cyla
a v^{Dmi}íme o ní hl^Gavně z doslech^Cu.

2b. Že lidi r^{Dmi}ozumné blbnout n^Cutí
a není n^Ca ni nejm^{C/H}enší spolehn^{Ami}utí,
c^{Dmi}o ji zrovna napadn^Ge, to uděl^{Cá}: C/HAmi
z pubertáků chl^{Dmi}apy a z chlapů pubert^Gáky,
o ženských n^Cemluvím, t^{C/H}am to platí t^{Ami}aky,
a ^{Dmi}urážlivá je a h^Gořkosladkokysel^{Cá}.

3c. Genetičtí ^{Dmi}inženýři l^Gámou její k^Cód, C/HAmi
po Praze se ^{Dmi}o nich šíří, ž^Ge jezdí tramvaj^{Cí}, C/HAmi
strkají hl^{Dmi}avy ^Gpod vodov^Cod^{C/HAmi}
a pak i ^{Dmi}oni nakonec p^Godléhají^{Cí}.

4b. A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

5b. Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a nepočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padají na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

6a. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sed'te jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je převít,

nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je převít, nevrací.

7a. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

8b. Převrhněte stůl, opusťte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.

9b. Hm hm hm ...

1. ^{Emi}Já snad ^Ghned, když jsem se ^Dnarodil,
na ^Gbludnej ^Dkámen ^Gšláp',
a do školy moc ^Dnechodil, i ^{Emi}tak je ^Dze mě ^{Emi}chlap,
velký ^Gdusno, který ^Dnad hlavou mi ^Gdoma ^Dvise^Glo,
drsnému chlapu ^Dnesvědčí,
já ^{Emi}tuk' si ^Dna če^{Emi}lo. DGDGCG

R. Má^Gma mě doma držela a ^Dtáta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdy^G bych jen trochu chtěl,
já nechtěl, voženit se, vzít si ňáskou ^Dtrajdu copatou
a za její lásku platit ^Gcelou vejplatou, hó ^{Emi}hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb. R. Máma mě ...

3. Vlny s kocábkou si házely a každéj hned dostal strach
a my lodníci se sázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás. R. Máma mě ...

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co chodí po souši, jsem tolik záviděl. R. Máma mě ...

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít. R. Máma mě ...

1. *Fis*Hlad a zima trápí nás,
*E*nepodlehнем nikdy *Fis*zas.
Čestnost síla odvaha,
*E*to je naše *Fis*povaha.
- R. *Fis*Prohnaný a mazaný až na půdu
*A*a celej světe *H*třes *E*se
*Fis*my loupežníci z Sherwoodu,
*E*čmajzneme tvý *Fis*měšce.
2. Šerifovy povozy R. Prohnaný a mazaný ...
nic už dávno nevozí.
I šerifův pokladník 6. Naším lesem projíždí
dnes přišel o svůj dostavník. rytíř ve své zbroji
ještě vůbec netuší
že máme sklony k boji.
3. Jednou Robin vzal si luk
a vyrazil do blízkých luk.
Bláznil tam jak malej kluk
a bylo mu to celkem fuk.
7. Z houští ho teď sledují
naše bystrá očka
přes cestu mu přeběhla
černočerná kočka.
- R. Prohnaný a mazaný ...
4. Každěj večer ke snědku
máme losos vařený
a nebo kančí kotletku
a taky sejra smažený.
8. V tom šíp náhle zasvištěl
rytíř z koně padá
zřejmě asi oněměl
když těžké měšce dává.
5. Malý slon je prima chlap
Mač Mač jeho kamarád
ty když slyší muziku
tak stropí pěknou rotyku.
9. Už nikdy víc sem netrefí
a zapomene cestu
když jako blesk upaloval
tuhle cestou k městu.

1. *Capo4 Ami*Na severním nebi hvězdy třepotavě *Emi*září,
*Ami*ve velikém vigvamu koncil na sta rudých *Emi*tváří.
*Dmi*Praská oheň pora *Ami*dní, *Emi*dýmем chví se *Ami*chřípí,
*Dmi*do temného lesa *Ami*ční *Emi*řada bílých *Ami*teepee.
- R. *Ami*Uá uá velký Manitou náš
z *Emi*namodralé páry nad *Ami*jezerem
nenávratné jak ta touha *Emi*daleká
rudou *Ami*hlavu s orlím pérem *Emi*nebezpečí *Ami*neleká.
2. Šakalové na prérii vyjí píseň tesknou,
žluté hvězdy v nočním nebi studeně se lesknou,
seminolští rekové na cestu se strojí,
proti bílým osadníkům k poslednímu boji.
- R. Uá, uá velký manitou náš ...
3. Zář sluneční osvětila strmé kopce zlatě,
nebe výheň stéká slavně do jezerní slatě.
Vztekem chví se ovzduší, padl výstřel prvý,
koho už nic nebolí ten se zalil krví.
- R. Uá, uá velký manitou náš ...
4. Na Floridě vlaje smutně jenom vlajka bílá,
na dně rokle křečovité hyne rudá síla,
zdeptána je svoboda, vyvrácen je totem.
Rudá hlava smrtelným pokryla se potem.
- R. Uá, uá velký manitou náš,
na prériji vítr tiše hvízdá.
Šakalové smutně vyjí do noci,
tam kde byla rudá síla letí koně divocí.